

Farenin Büyük Teleskobu

Çınar BİBER

Farenin Büyük Teleskobu

Çınar BİBER

Fare Marvin, yaşlı bir meşe ağacının köklerinin altındaki sıcak bir yuvada yaşıyordu. Her gece tepenin zirvesine tırmanır ve gökyüzüne bakardı. Küçük, boncuk gibi siyah gözleri hayretle büyüdü. Satürn'ün halkalarını görmeyi hayal ederdi, ama onlar çok uzaktaydı. 'Keşke bir teleskobum olsaydı,' diye iç çekti, bıyıklarını kıpırdatarak.

Marvin, yumuřak sıcak gri k rkl  ve daha a ık krem renkli g bekli, meraklı bir fareydi. G gs nde sarı bir yıldız yaması olan minik mavi tulumlar giyerdi. Alnında, k   k yuvarlak p rin  g zl klerini yukarı itmişti. 'Bir teleskop yapacağım!' diye ilan etti. Malzeme bulmak i in hızla kořtu, uzun kıvrımlı kuyruęu heyecanla sallanıyordu.

Marvin ormanda atılmış eşyalar aradı. Eski bir karton boru, parlak bir cam parçası ve biraz tel buldu. Bütün gün çalıştı, mutlu bir melodi mırıldanarak. Akşama doğru teleskobu hazırdı. Onu gökyüzüne doğrulttu, ama yıldızlar bulanık görünüyordu. 'Olamaz,' diye fısıldadı, yuvarlak pembe kulakları sarkarak. 'Çalışmıyor.'

Ertesi sabah, Marvin'in arkadaşı köstebek Molly uğradı. Küçük ve tıknazdı, koyu kadife kahverengi kürklü ve soluk pembe burunluydu. Minik gözleri yuvarlak gözlüklerinin arkasında saklıydı ve kürek gibi büyük pembe patileri kazmak ve tamir etmek için mükemmeldi. Krem bir gömleğin üzerine yeşil örgü yelek ve kırmızı bir boyun atkısı giymişti. 'Sorun ne, Marvin?' diye sordu.

Marvin ona teleskobunu gösterdi. 'Yıldızlar bulanık,' dedi. Molly içinden baktı ve gülümsedi. 'Lens gevşek,' dedi. 'Ve boru eğri. Tamir edebiliriz!' Minik bir tornavida ve İngiliz anahtarı olan alet kemerini çıkardı. Marvin'ın gözleri parladı. 'Bana yardım edebilir misin?' diye sordu. 'Elbette!' dedi Molly. 'Arkadaşlar arkadaşlara yardım eder.'

Bütün öğleden sonra birlikte çalıştılar. Molly tornavidasıyla lensi sıkılaştırdı. Marvin boruyu düzeltti. Dallardan sağlam bir stand eklediler. Molly'nin büyük patileri nazik ve hassastı. 'Şimdi dene,' dedi. Marvin teleskoptan baktı. Yıldızlar hâlâ biraz bulanıktı. 'Daha iyi,' dedi, 'ama mükemmel değil.'

Molly teleskobu dikkatle inceledi. 'Daha büyük bir lense ihtiyacımız var,' dedi. 'Ve daha uzun bir boruya.' Ormanda yeniden aradılar. Daha büyük bir cam parçası ve daha uzun bir boru buldular. Marvin'in kuyruğu umutla kıvrıldı. 'Sence şimdi çalışır mı?' diye sordu. Molly gülümsedi. 'Denemeden bilemeyiz,' dedi.

Teleskobu yeniden yaptılar. Molly yeni lensi yerine vidaladı. Marvin boruyu sabit tuttu. Güneş batmaya başlayana kadar çalıştılar. 'İşte!' dedi Molly. 'Şimdi test edelim.' Marvin'in kalbi hızlı çarpıyordu. Teleskobu gökyüzüne doğrulttu. Yıldızlar daha parlaktı, ama hâlâ biraz bulanıktı. 'Neredeyse,' diye fısıldadı. 'Neredeyse başardık.'

Molly derin düşündü. 'Sorun odakta,' dedi. 'Lensi ileri geri hareket ettirmenin bir yolunu bulmalıyız.' Eski bir saatten küçük bir yay kullandı. Marvin bozuk bir radyodan bir düğme buldu. Onları dikkatlice taktılar. 'Artık odağı ayarlayabilirsin,' dedi Molly. Marvin'in bıyıkları heyecanla kıpırdadı. 'Hadi deneyelim!' dedi.

O gece Marvin ve Molly birlikte tepeye tırmandılar. Marvin teleskoptan baktı ve düğmeyi çevirdi. Yıldızlar keskin bir odağa sıçradı! Nefesi kesildi. 'Onları net görebiliyorum!' diye bağırdı. Teleskobu Satürn'e çevirdi. İşte oradaydı—etrafında güzel halkalar olan altın bir küre! 'Molly, bak!' diye bağırdı. 'Halkalar! Halkaları görebiliyorum!'

Molly de baktı. 'Harikalar!' dedi. Teleskobun etrafında dans edip güldüler. Marvin'in hayali gerçek olmuştu. 'Başardık!' dedi. 'Bana çok yardım ettin, Molly.' Molly'nin yuvarlak gözlükleri parladı. 'Eğlenceliydi,' dedi. 'Bir şeyler yapmayı seviyorum.' Birlikte oturup yıldızların parıldamasını izlediler.

Haber ormanda yayıldı. Diğer hayvanlar da Satürn'ün halkalarını görmek istedi. 'Bir astronomi kulübü kuralım!' dedi Marvin. 'Hep birlikte yıldızları izleyebiliriz.' Molly kabul etti. 'Daha fazla teleskop yaparım,' dedi. Arkadaşlarını davet ettiler: tavşanlar, sincaplar ve hatta bir kirpi. Herkes tepede toplandı.

Orman Astronomi Kulübü'nün ilk toplantısı büyük bir başarıydı. Marvin herkese Satürn'ün halkalarını gösterdi. Gece 'Ooo' ve 'Aaa' sesleriyle doldu. Molly onlara odağı nasıl ayarlayacaklarını öğretti. Hayvanlar sırayla baktı. 'Bu şimdiye kadarki en iyi kulüp!' dedi küçük bir tavşan. Marvin'in yıldız yaması her zamankinden daha parlak görünüyordu.

O geceden sonra kulüp her hafta toplandı. Ay'ı, yıldızları ve gezegenleri izlediler. Marvin ve Molly ormanda ünlü oldular. Ama ilk keşiflerini hiç unutmadılar. 'Merak ve azim,' dedi Marvin, 'harika şeylere yol açabilir.' Molly başını salladı. 'Ve arkadaşlar her şeyi daha güzel yapar.'

Marvin ve Molly arkadaşları için daha fazla teleskop yaptı. Her biri, tıpkı ilki gibi atılmış eşyalardan yapılmıştı. Orman kahkahalar ve sorularla yankılandı. 'Şu parlak yıldız ne?' diye sordu bir sincap. 'O Jüpiter,' dedi Marvin. 'Ve şunlar onun uyduları.' Herkes gece gökyüzünün harikalarına hayran kaldı.

Böylece, büyük teleskoplu fare ve arkadaşı köstebek, yıldızları herkese daha yakın getirdi. Biraz yardım ve çokça kararlılıkla hayallerin gerçek olabileceğini öğrendiler. Ve her açık gecede, onları tepede gökyüzüne bakarken, keşfin sevincini bütün arkadaşlarıyla paylaşırken bulabilirsiniz.